

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΕΓΟΜΕΝΟ «ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου Καθηγητού

Έχουμε πια συνηθίσει. Κάθε χρόνο, παραμονές της μεγάλης εορτής του Πάσχα, αλλά και των άλλων μεγάλων εορτών, οι άσπονδοι χριστιανομάχοι ανασύρουν από τη φαρέτρα τους φαρμακερά βέλη, τα οποία εξαπολύουν στην καρδιά της Εκκλησίας του Χριστού. Συγκεκριμένα κέντρα του εξωτερικού και του εσωτερικού προβάλλουν απίθανες **«επιστημονικές ανακαλύψεις»**, οι οποίες, όπως ισχυρίζονται οι σκοτεινοί αυτοί κύκλοι, μπορούν **«να ανατρέψουν την εικόνα και αντίληψη που έχουμε ως τώρα για το Χριστιανισμό»**. Θυμούμαστε το σάλιο που προκάλεσε την περασμένη χρονιά η δημοσίευση του λεγομένου **«Ευαγγελίου του Ιούδα»**, καθώς και το ανιαρό μυθιστόρημα του Νταμ Μπράουν **«Κώδικας Ντα Βίντσι»**.

Αυτές τις ημέρες ανακοινώθηκε ότι ο Αμερικανός σκηνοθέτης Τζέιμς Κάμερον θα δώσει για προβολή το ντοκιμαντέρ **«Ο τελευταίος τάφος του Ιησού»**. Όπως έγραψε ο διεθνής τύπος, ο εν λόγω σκηνοθέτης με τους συνεργάτες του στηρίχτηκαν σε δεδομένα της Δημόσιας Βιβλιοθήκης της Νέας Υόρκης, όπου υπήρχε βιβλιογραφία σχετικά με οικογενειακό τάφο που βρέθηκε στη Νότια Ιερουσαλήμ το 1980, κατά τη διάρκεια εκσκαφής χωματουργικών εργασιών.

Ο τάφος ήταν λαξευτός σε βράχο και περιείχε δέκα λίθινα οστεοφυλάκια, στα οποία ήταν χαραγμένα συνηθισμένα εβραϊκά ονόματα, όπως «Ιησούς γιος του Ιωσήφ», «Ιησούς», «Ιούδας, γιος του Ιησού», «Μαριάμνη» κλπ. Η ανακάλυψη αυτή τότε έδωσε αφορμή σε κάποιους να οργιάσει η φαντασία τους. Θεώρησαν ως μια ανέλπιστα ευκαιρία να σχετίσουν την ανακάλυψη με τη γένεση του Χριστιανισμού και να «αποδείξουν» ότι ο μεγάλος ενοχλητικός γι' αυτούς Χριστός, δεν είναι ο Θεός, αλλά ένας θνητός του οποίου βρέθηκαν τα λείψανα! Φυσικά η γνήσια επιστημονική έρευνα απέδειξε πως κανένα αξιόπιστο τεκμήριο δεν πιστοποιούσε ότι ο ανακαλυφθείς τάφος ήταν ο οικογενειακός τάφος του Χριστού και η υπόθεση ξεχάστηκε.

Ξαφνικά ύστερα από 27 χρόνια η υπόθεση ήρθε και πάλι στην επικαιρότητα. Κάποιοι θεώρησαν ότι η σύγχρονη πνευματική Βαβέλ μπορεί να χωνέψει τα πάντα, ακόμη και την ξεχασμένη υπόθεση του «**τάφου του Χριστού**». Προφανώς ο σκηνοθέτης Τζέιμς Κάμερον είναι το όργανο για να πραγματοποιηθεί το καταχθόνιο σχέδιό τους. Πρέπει κατ' αυτούς να σπαρθούν αμφιβολίες στις καρδιές των ανθρώπων και εφέτος παραμονές της εορτής της Αναστάσεως του Χριστού.

Ευτυχώς οι γνήσιοι επιστήμονες έκαμαν το χρέος τους και παραμέρισαν τις προσωπικές υποκειμενικές κρίσεις τους. Ο διακεκριμένος αρχαιολόγος δρ. Σίμον Γκίμπσον, ο οποίος είναι ένας από αυτούς που ανακάλυψαν και ερεύνησαν τον τάφο, απεφάνθη πως ουδεμία πραγματική απόδειξη υπάρχει, που να βεβαιώνει ότι πρόκειται για τον τάφο του Ιησού και αμφισβήτησε ευθέως τα αυθαίρετα συμπεράσματα του ντοκιμαντέρ. Επίσης έτερος διακεκριμένος αρχαιολόγος, ο Αμος Κλόνερ υποστηρίζει πως ο τάφος όντως ανήκει σε εβραϊκή οικογένεια, περίπου πριν από 2000 χρόνια, τα ονόματα μοιάζουν με αυτά της οικογένειας του Ιησού, αλλά όμως κανένα επιστημονικό τεκμήριο δεν υπάρχει να μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο τάφος ανήκει σ' αυτόν. Τέλος, ο καθηγητής του Πανεπιστημίου του Τέξας Μάικλ Γουάϊτ καταφέρθηκε ευθέως κατά του σκηνοθέτη για αυθαιρεσία!.

Θα μπορούσαμε να δώσουμε κάποιες επιγραμματικές απαντήσεις στους καταχθόνιους εκείνους κύκλους που οραματίζονται την κατάρρευση της Εκκλησίας και προβάλλουν ως τον «τάφο του Χριστού» τον ξεχασμένο τάφο της Ιερουσαλήμ.

1. Ο ανακαλυφθείς τάφος είναι ένας από τους απειράριθμους τάφους που έχουν βρεθεί στην ευρύτερη περιοχή της Παλαιστίνης και μάλιστα με την τεχνοτροπία του λαξεύματος σε μαλακό βράχο (βλ. H. Halley Συνοπτική Εγκυκλοπαίδεια της Αγίας Γραφής, μετ. Α. Διαμαντόπουλου, Αθήναι, σελ.761-764).
2. Τα ονόματα που ήταν γραμμένα στις λίθινες λάρνακες είναι κοινότατα εβραϊκά ονόματα, όπως Ιησούς, Ιούδας, Μαριάμ, Γιοχανάν, Συμεών, Ιωσήφ κλπ. Σκεφτείτε πόσο άτοπο θα ήταν να επιχειρήσουμε σήμερα στην Ελλάδα να ορίσουμε κάποιο σημαίνον πρόσωπο μόνο με το μικρό του όνομα, όπως Γεώργιος, Ιωάννης, Κωνσταντίνος, Νικόλαος, Ελένη, Μαρία!

3. Οι λαξευτοί τάφοι (Ματθ.27,60), όπως ο προκείμενος, καθώς και οι λαξευτές σαρκοφάγοι ανήκαν αποκλειστικά σε πάμπλουτες οικογένειες, διότι ήταν πανάκριβες κατασκευές. Οι φτωχοί θάβονταν σε κοινούς υπέργειους τάφους έξω από τις πόλεις και τα χωριά. Αναμφίβολα η οικογένεια του φτωχού ξυλουργού βιοπαλαιστή Ιωσήφ από τη Ναζαρέτ δεν είχε καμιά δυνατότητα να διαθέτει τέτοιο τάφο.
4. Πατρίδα της κατά σάρκα οικογένειας του Κυρίου ήταν η Ναζαρέτ **«ου ην τεθραμμένος»** (Λουκ.4,16), και όχι η Ιερουσαλήμ. Κανένα από τα μέλη της οικογένειας του Ιωσήφ δεν είχε σχέση με την πολύβουη πρωτεύουσα της Ιουδαίας. Ούτε ο Χριστός είχε δεσμούς με την Ιερουσαλήμ. Γνωρίζουμε από τα ιερά Ευαγγέλια πως μόνο τις τελευταίες ημέρας της επιγείου ζωής Του πήγε στην Ιερουσαλήμ. Το πιο λογικό θα ήταν λοιπόν οικογενειακός τάφος του Ιωσήφ να βρισκόταν στη Ναζαρέτ. Αυτό υποστηρίζει και ο αρχαιολόγος Αμός Κλόνερ: **«δεν δέχομαι ότι οι γονείς του Ιησού, η Μαρία και ο Ιωσήφ, διέθεταν οικογενειακό τάφο στην Ιερουσαλήμ. Κατοικούσαν στη Ναζαρέτ, ήλθαν στη Βηθλεέμ για τη Γέννηση, επομένως δεν δέχομαι (τη θεωρία) ούτε ιστορικά ούτε αρχαιολογικά»!**
5. Το πιο αξιόπιστο τεκμήριο ότι η εν λόγω ανακάλυψη δεν έχει σχέση με τον πραγματικό τάφο του Χριστού είναι η παράδοση της αγίας μας Εκκλησίας (βλ. Ευσεβίου Εκλ.Ιστ.ΙΙΙ,5,2-3 και Επιφανίου, Κατά Αιρ. 29,7). Ο πραγματικός Πανάγιος Τάφος του Κυρίου μας είναι αυτός που γνωρίζει η Εκκλησία μας εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια αδιάκοπα. Είναι ο τάφος που έβαλαν το ακήρατο θείο Σώμα με τα ίδια τους τα χέρια οι άγιοι άνδρες και γυναίκες μυροφόροι (Ματθ.27,57-61). Αυτοί οδήγησαν τους αγίους Αποστόλους να δουν το κενό μνημείο μετά την Ανάσταση (Ιωάν.20,1-10). Όλοι αυτοί είχαν τον άγιο Τάφο ως το κυριότερο ιερό τόπο προσκύνησης. Αυτοί υπέδειξαν στους μεταγενέστερους τον τόπο ταφής του Κυρίου και εκείνοι με τη σειρά τους στους μεταγενέστερους. Η αξιοπιστία τους είναι βεβαιωμένη με το αίμα του μαρτυρίου τους (Α΄Ιωάν.1,1). Κανένας δε βάζει πάνω από τη ζωή του μια αμφίβολη φήμη.

6. Από τον 4^ο μ.Χ. αιώνα υπάρχει ο πανίερος ναός της Αναστάσεως, ο οποίος περικλείει τον πραγματικό Πανάγιο Τάφο του Κυρίου μας. Τον έκτισε η αγία Ελένη το 325 μ.Χ., όχι τυχαία, αλλά κατόπιν βεβαιότητας από την αδιάκοπη και ζώσα παράδοση της Εκκλησίας μας (Ηθική και θρησκευτική Εγκυκλοπαιδεία, τομ.6,στ.831). Ο επίσκοποι της Ιερουσαλήμ, με αρχή τον άγιο Ιάκωβο τον Αδελφόθεο, αργότερα τον άγιο Αλέξανδρο, τον άγιο Νάρκισσο, τον άγιο Κύριλλο και τόσους άλλους, διατηρούσαν με ιδιαίτερη επιμέλεια τον Πανάγιο Τάφο, ως το σπουδαιότερο τόπο προσκύνησης των πιστών, μέχρι που κτίσθηκε ο ναός.. Υπάρχουν επίσης πολύτιμα παλαιοχριστιανικά κείμενα προσκυνητών που συνέρεαν από τα πέρατα του
7. κόσμου να προσκυνήσουν τον Πανάγιο Τάφο και τα άλλα προσκυνήματα της Ιερουσαλήμ, με εξέχον το λεγόμενο «**Οδοιπορικό της Αιθερίας**», το οποίο μας δίνει πολύτιμες πληροφορίες για την Εκκλησία των Ιεροσολύμων. Για αποφυγή παρεξηγήσεων, επισημαίνουμε ότι ο ναός της Αφροδίτης που έκτισε ο Αδριανός το 135 μ.Χ. στον τόπο του Γολγοθά, δεν κάλυπτε τον Πανάγιο Τάφο του Κυρίου.
8. Στον πραγματικό Πανάγιο Τάφο του Κυρίου μας γίνεται κάθε χρόνο, το μεσημέρι του Μεγάλου Σαββάτου, το μέγα θαύμα του Αγίου Φωτός. Σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζονται οι θλιβεροί αρνητές, έχουμε θαυματουργικό άναμμα του Αγίου Φωτός, μπροστά στα μάτια χιλιάδων αυτοπτών μαρτύρων προσκυνητών και εκατομμυρίων άλλων θεατών σε όλο τον κόσμο από τις τηλεοράσεις!
9. Υπάρχουν βάσιμες υποψίες πως ο ευρεθείς τάφος της Ιερουσαλήμ να είναι προβοκατόρικο κατασκευάσμα των εχθρών του Χριστιανισμού στα πρωτοχριστιανικά χρόνια. Στο Βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων διαβάζουμε: «**Εγένετο διωγμός μέγας επί την Εκκλησίαν των εν Ιερουσαλύμοις**» (Πραξ,8,1). Είναι πολύ πιθανόν να έκτισαν κάποιοι αυτόν τον τάφο, προκειμένου να τον επιδεικνύουν στους αδαείς, προσπαθώντας να καταρρίψουν τη γνησιότητα του Χριστού ως πραγματικού μεσσία και το σπουδαιότερο να καταρρίψουν την πίστη των Χριστιανών στην ανάσταση του Κυρίου, ως

«εσχάτη πλάνη» (Ματθ.27,64). Άλλωστε είναι γνωστή η σχετική γραμματολογία της εποχής εκείνης. Αν αυτή η υπόθεση αληθεύει, εικάζουμε, πως το προβοκατόρικο κατασκευάσμα καταπλακώθηκε μετά τη φοβερή πολιορκία της Ιερουσαλήμ του 70 μ.Χ., κατά την οποία ισοπεδώθηκε ολόκληρη η πόλη (βλ. Ι. Κολιτσάρα Εγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν της Αγίας Γραφής, Αθήναι 1975, σελ. 162)

Φρονούμε πως στο μέλλον θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε πολλές παρόμοιες ή και χειρότερες επιστημονικοφανείς επιθέσεις. Ζούμε δυστυχώς σε εποχή πρωτοφανούς πνευματικής συγχύσεως. Το χειρότερο, ζούμε σε καιρούς πρωτόγνωρου αντιχριστιανικού μένους. Οι αντίχριστες δυνάμεις της εφιαλτικής λεγομένης «**Νέας Υδροχοϊκής Εποχής**» θα εντείνουν τον αγώνα εναντίον της Εκκλησίας μας και ημών των Χριστιανών μέχρι τελικής πτώσεως. Το θείο Πρόσωπο του Λυτρωτή μας Χριστού είναι ο κύριος στόχος τους. Δεν αντέχουν να κυβερνά στις καρδιές εκατομμυρίων ανθρώπων και γι' αυτό επιχειρούν να τον πλήξουν καίρια. Μόνο που τα όπλα τους είναι βρώμικα, όπως και την ψυχή τους.

Ματαιοπονούν όμως. Μέσα στη σατανική παραζάλη τους δε μπορούν να καταλάβουν πως όση λάσπη και βρωμιά και αν μπορούσαμε να ρίξουμε στον ήλιο, αυτός θα έμενε ανέγγιχτος. Το ίδιο και ο νοητός Ήλιος της Δικαιοσύνης μένει άσπιλος από τις νεοεποχίτικες βρώμικες επιθέσεις. Ανησυχούμε όμως διότι πολλοί άνθρωποι ρηχοί στην πίστη, πέφτουν στην παγίδα των αδίστακτων παραχαρακτών της επιστήμης και της αλήθειας. Εμείς, ως συνειδητοί πιστοί, οφείλουμε να μένουμε «**Τη πίστει τεθεμελιωμένοι και εδραίοι και μη μετακινούμενοι από της ελπίδος του ευαγγελίου**» (Κολ.1,23). Να κλείνουμε ερμητικά τα αυτιά μας στις κακόηχες ιαχές των εμπαθών χριστιανομάχων, τους οποίους αφήνουμε στη δίκαιη κρίση, αλλά και το έλεος του Θεού.